

Ημερολόγιο ασημάντων 430 (Απόσπασμα): Glamour στη Μ. Βρετανία/ Ελευσίνα μυστήρια -στην είσοδο του Άδη: ναρκομανείς μεταναστάκια αγροκαλλιεργητές & τοπικοί άρχοντες βαθιά νυχωμένοι τοπικοί άρχοντες

Δημήτρης Τζουμάκας

Η διάλυση των σχέσεων με την Ευρυδίκη με είχε συντρίψει για αυτό έφευγα για τις Αυστραλίες, για αυτό φεύγω για τις νήσους της άγονης γραμμής. Βεβαίως φεύγουμε για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους αλλά φεύγουμε και για συναισθηματικούς

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

2 7.6.21 Κυριακάτικο Μπάνιο αρ. 4 στο ΚΑΠΕ, λίγο πριν το Σούνιο, ασφαλώς στην καλύτερη παραλία της Αττικής από το πρωί για να πιάσουμε θέση. Το πρόβλημα είναι όταν εγκαταλείπεις την πλαζ και δεν μπορείς να φύγεις, είναι στενός ο δρόμος, καρόδρομος σωστός και καταφθάνουν μες το λιοπύρι ορδές εκδρομικών με τα αυτοκίνητά τους από τα κάστρα του Λίγηρα, τα μεσαιωνικά χωριά της Γαλλίας, από τα Τίρανα, από τη Σαμφράμπολη και την Καβάλα απ' όπου μία τετραμελής οικογένεια στέκεται τώρα απέναντί μας με ένα μικρό τανκ, λίαν επικοινωνιακή και συμπαθητική, μας πιάνουν την κουβέντα καθώς είμαστε μπλοκαρισμένοι στα στενά των Δαρδανελίων «κάναμε πεντέμισο ώρες», λέει ο μαυροσκούφης Καβαλιώτης οδηγός, «να λθούμε στην Αθήνα χάρη στην Εγνατία οδό, αλλά τι βάσανο είναι αυτό βρε παιδί μου που τραβάν οι Αθηναίοι: άλλο τόσο κάναμε από το κέντρο της πρωτεύουσας για να φτάσουμε εδώ και κοίτα πώς μπλοκάραμε, κανείς δεν κάνει πίσω, ας όψεται η κόρη μας η δικηγόρος για ένα ρημάδι μπάνιο. Εμείς στην Καβάλα τη θάλασσα την έχουμε μες τα πόδια μας, ένα βήμα από το σπίτι».

28.6.21 Δεν μπορεί να πονάω συνέχεια ενάμιση χρόνο στο στήθος, στην πλάτη και στα πλευρά! Άτιμη καραντίνα. Πριν ενάμιση χρόνο έτρεχα σαν ζαρκάδι και τώρα τρέχω στους γιατρούς. Ορίστε, η πνευμονολόγος ακύρωσε το ραντεβού, άνθρωπος είναι κι αυτή πρέπει να φτιάξει τα νύχια της και αυτή τη στιγμή ο δρ Αλ Χαλούν στο ΙΚΑ της Λεωφ. Αλεξάνδρας, πάντα απέναντι από την ιστορική έδρα του ΠΑΟ, χειρουργός στην ειδικότητα, μου λέει ότι πρέπει να εγχειριστώ επειγόντως για κήλη! Υπόθεση μίας ημέρας είναι, λέει. Χμ, δεν έχω εγχειριστεί ποτέ μου, δεν μπορώ τη γραφειοκρατία και τα αίματα. Βάρβαρα πράγματα. Χώρια που ο ωτορινολαρυγγολόγος μου είπε να κάνω εγχείρηση για διάφραγμα. Αυτή τη δουλειά θα κάνουμε τώρα; Κι αν οι διάρροιες οφείλονται σε σκωληκοειδίτιδα; Κι εκεί μαχαίρι; Και τι θα γίνει με τις αμυγδαλές μου; Και με τις ελιές που εμφανίζονται στο πολύτιμο δέρας μου και τις πείραξε ο δάκος στο πατρικό;

Εχω όλες τις παιδικές εφηβικές ασθένειες του κομμουνισμού!

Είμαι ένα έφηβος! Προ-φυλαχτείτε μη μείνεται έγκυος!

• Αποφασίζω να δραπετεύσω με τα βιβλία μου -σε μαγικά νησιά «θέλω να βρεθούμε»- κι ο Θεός βοηθός. Να πάρω μαζί το γιο μου, χαρτί υγείας και τις πάνες μου! Κι από βιβλία άγιος ο Θεός (νάτος πάλι ο Θεός!) όλων των ειδών. Όπως ο περισσότερος κόσμος έτσι κι εγώ προτιμώ τα πιο εύκολα, τα πιο εύπεπτα, έχω και τους δυναμίτες βέβαια μαζί μου από Κίγκερ και πάνω, Τα κρίνα του αγρού και τα πετεινά του ουρανού και τον απαραί-

Ο Γκουστάβ Λαντάουερ

τιπο Μπαντιού με ένα Εγκώμιο για τον έρωτα άμα λάχει.

Έπρεπε να είχα πάρει ποίηση σε δοχεία, αλλά μας τελειώνει γρήγορα, προς το παρόν έχω ξεκινήσει δύο ευκολάκια Στάχτες του αγνώστου σε μένα αλλά διαβαστερου Σέργιου Γκάκα και την χιλίων σελίδων Τριλογία του Βερολίνου του Φίλιπ Κερ. Αστυνομικά εποχής και τα δύο, με πολλά κοινά σημεία, με χιούμορ και σπιντάτα παρόλο που αναφέρονται σε μια ζοφερή κοινωνική πραγματικότητα. Ο Κερ βέβαια είναι πολύ πιο σύνθετος κάνει μία διατριβή για τη συμπεριφορά το μαζών σε καθεστώς φασισμού, ολόκληρη τοιχογραφία, αλλά βρίσκω ότι κάνει κατάχρηση παρομοιώσεων και μεταφορών. Έχω και τον «Αλλόκοτο ελληνισμό» να δούμε πόσο αλλόκοτος είναι του Νικήτα Σινιόσογλου. Διαβάζουμε για να επαληθεύσουμε μια ιδέα που έχουμε στο κεφάλι μας. Γι αυτό έχω και Γκουστάβ Λαντάουερ Η Επανάσταση, αλλά πώς θα κουβαλήσω όλο αυτό το επαναστατικό βάρος στο καράβι αφού πονάω ΚΑΙ στη μέση!!

-Η διάλυση των σχέσεων με την Ευρυδίκη με είχε συντρίψει για αυτό έφευγα για τις Αυστραλίες, για αυτό φεύγω για τις νήσους της άγονης γραμμής. Βεβαίως φεύγουμε για οικονομικούς και πολιτικούς λόγους αλλά φεύγουμε και για συναισθηματικούς, ένας ερωτευμένος είναι σαν τους βομβαρδισμένους με τη σχετική πολυτέλεια κάποιων υπαρχόντων. Φεύγουμε και πάμε για Άλλα. Μα εγώ τα

άλλα τα είχα με την Ευρυδίκη μου. Αγαπάμε αλλά δεν ξέρουμε πώς να το δείξουμε. Και στο τέλος αντί να κάνουμε το καλό τα κάνουμε μούσκεμα.

Εντάξει στον Κηφισό κολυμπάνε ακόμη χέλια. Θα επιζήσουμε και ως αυτο-διωκόμενοι και ως επιστρέφοντες ζητώντας τα ρέστα. Στο μεταξύ η Εταιρεία Νείλος καθαρισμού πολυκατοικιών θέλει να μας προσφέρει τις υπηρεσίες της. Ο καθαρισμός της πολυκατοικίας θα γίνεται όσες μέρες επιθυμούμε. «Η οικονομική επιβάρυνση θα εξαρτηθεί από τα τετραγωνικά μέτρα και θα είναι συζητήσιμη. Δεν θα υπάρχει επιβάρυνση για δώρα, άδειες και ένσημα». Γιούπι! Απελευθέρωση της αγοράς. Νέα εργατικά ήθη και νόμοι. Ο άλλος δεν θέλει δώρα, ένσημα και πληρωμένες άδειες. Τι να τα κάνει; Να καθαρίζει πατώματα θέλει και να πληρώνεται με το τετραγωνικό.

• Στις 28 του Ιούνιου του 1821 ο Ηλίας Μαυρομιχάλης παραδίδει έπειτα από συμφωνία το φρούριο της Λιβαδιάς στους Ομέρ Βρυώνη και Κισσέ Μεχμέτ. Την ίδια μέρα ξεκινάει σφοδρή σύγκρουση ανάμεσα στους Σφακιανούς και στους Αρπαδιώτες στο Βαθειακό της Ίδης. Στη μάχη φονεύεται ο αρχηγός των τούρκων Ντελή-Μουσταφά και οι υπόλοιποι τρέπονται σε άτακτη φυγή.

Έτσι (ν)τρέπομαι κι εγώ χωρίς να υπάρχει λόγος. Χωρίς να υπάρχει πεδίο μάχης και τούρκος στον ορίζοντα.